

med forslagsstillerne heri, men oplyst, at der mere generelt er tale om, at arbejdet med mærkning af farlige stoffer i EF på visse punkter ikke er tilrettelagt helt hensigtsmæssigt. Således er arbejdet med mærkning af farlige stoffer ikke prioriteret højt nok i EF til, at der er tilstrækkelig kapacitet til at behandle alle de mærkningsforslag, der er indsendt til EF. Dette har medført, at det tager relativt lang tid at få behandlet stofferne i EF. Endvidere foretages der ikke en tilstrækkelig systematisk prioritering af, hvilke stoffer der er de væsentligste.

Miljøministeren har på denne baggrund tilkendegivet, at hun i henvendelsen til miljøkommissær Ripa di Meana dels vil tage spørgsmålet om en generel opprioritering af arbejdet med mærkning af farlige stoffer op og dels vil anmode om, at der tilvejebringes en mere overordnet strategi for, hvilke stoffer der prioriteres som væsentlige i tilpasningskomiteens mærkningsarbejde. Endvidere vil ministeren efterlyse en behandling af de mærkningsforslag, som Danmark har fremsendt i 1984-85, samt af de 6 stoffer fra beslutningsforslagets bilag, der anvendes i mængder på mere end 10 kg pr. år i Danmark.

Heraf følger, at miljøministeren ikke finder, at det vil være hensigtsmæssigt at bruge sikkerhedsklausulen på de 34 stoffer, idet reglerne for anvendelse af sikkerhedsklausulen betyder, at Kommissionen ifølge direktivet meget hurtigt skal tage stilling til den mærkning, der gennemføres ved sikkerhedsklausulen. »Sikkerhedsklausulstofferne« vil derfor blive presset ind som meget høj prioritet i EF-arbejdet på bekostning af andre måske mere vigtige stoffer.

Miljøministeren finder på den baggrund, at Danmark bedre vil kunne skabe den nødvendige lydhørhed hos EF-Kommissionen og de øvrige medlemslande for, at EF-arbejdet bør tilrettelægges mere hensigtsmæssigt og prioriteres bedre, hvis Danmark ikke samtidig anvender sikkerhedsklausulen på de 34 stoffer.

Miljøministeren forventer derfor, at såfremt Danmark for tredje gang bruger sikkerhedsklausulen på de 34 stoffer, vil Danmark reducere sine muligheder for at opnå resultater i EF-sammenhæng på dette område.

Under førstebehandlingen har miljøministeren tilkendegivet, at hun ville undersøge mulighederne for at udgive en vejledende liste over de mærkningsforslag, som Danmark har sendt

til EF-Kommissionen. På baggrund af en drøftelse med Miljøstyrelsen har Kommissionen erklæret sig enig med ministeren i, at miljømyndighederne i Danmark uden at være i strid med direktivet kan udgive en sådan liste over fremsendte mærkningsforslag, såfremt listen kun har vejledende og oplysende status, men ikke er bindende.

Listen kan fungere i Danmark, indtil stofferne er optaget på listen over farlige stoffer efter at være behandlet i EF. Listen vil være et redskab til producenter og importører, der som nævnt har pligt til at mærke farlige stoffer, der ikke er optaget på EF's liste over farlige stoffer.

Det er miljøministerens forventning, at mange producenter og importører vil benytte mærkningerne på en sådan liste, bl.a. fordi flere brancheorganisationer har tilkendegivet, at udgivelsen af en sådan liste vil være en stor hjælp.

Miljøministeren har således tilkendegivet, at hun finder, at Danmark i denne sag bør arbejde for at få arbejdet med mærkning af farlige stoffer i EF til at fungere hurtigere, mere smidigt og mere effektivt.

Miljøministeren vurderer, at den mærkning af kræftfremkaldende stoffer, som beslutningsforslaget ønsker fremmet, i væsentligt omfang vil være tilgodeset dels ved udgivelsen af den vejledende liste og dels ved en præcisering af producenters og importørers pligt til at foretage mærkning af de farlige stoffer, der ikke er optaget på listen over farlige stoffer.

På baggrund af drøftelserne med udvalget agter miljøministeren at iværksætte følgende:

- at udgive en gang årligt en ajourført liste over, hvilke mærkningsforslag Danmark har sendt til EF, som en vejledning til producenter og importører, andre myndigheder m.v.,
- at rette henvendelse til EF's miljøkommissær for at bede denne om at tilvejebringe en mere overordnet strategi for Kommissionens arbejde med mærkning af farlige stoffer samt generelt fremskynde dette arbejde. I henvendelsen endvidere at bede om at fremme behandlingen af de stoffer fra beslutningsforslagets bilag, der anvendes i mængder på mere end 10 kg pr. år i Danmark, samt af de mærkningsforslag, der i 1984-85 er fremsendt til EF,
- at gennemføre en registrering af anvendelsen i Danmark af de kræftfremkaldende stoffer, som IARC har vurderet siden 1984, hvor Ar-